And if paying money is a leniency

- ואי ממונא קולא הוא

Overview

The גמרא גמרא the rule is משלם ואינו לוקה that בעלמא the rule is משלם ואינו לוקה, regardless whether we consider מלקות to be the stricter punishment, or whether money is the stricter punishment, because חובל has both a קולא and a חומרא in relation to the cases ממון in any event it seems that even though ממון is more lenient nevertheless by חובל (where there is a מלקות and חיוב ממון explains this.

asks: תוספות

ואם תאמר איתגורי איתגור שנידון בקלה" -

And if you will say; does the חובל indeed profit that he receives the lighter punishment?!

- 2 דהכי פריך בפרק הנשרפין (סנהדרין דף פא,א) גבי מי שנתחייב שתי מיתות פריך בפרק הנשרפין (סנהדרין דף פא,א) גבי מי שנתחייב שתי מיתות For this is what the גמרא asks in פרק כל הנשרפין, regarding one who is liable for two capital punishments –

תוספות answer:

ויש לומר דשאני הכא דחס רחמנא אממונא³ של נחבל:

And one can say that here by סנהדרין it is different from the case in סנהדרין, for the name and pity on the loss of money of the victim, therefore the אַרי pays. However by שתי מיתות there is no compensation to anyone.

<u>Summary</u>

We may forgo the more stringent punishment, in order to compensate for the loss.

Thinking it over

_

¹ The rule by מרא הובל is that he pays and does not receive מלקות. The מלקות explains why we cannot derive from אוד that elsewhere also he is משלם ואינו לוקה, even if we assume that משלם is the lesser punishment than לוקה. The question of is that if משלם is the lesser punishment, why indeed is he משלם, when he should receive the stricter punishment and be לוקה.

² The משנה there states that one who was נתחייב בשתי מיתות, receives the stricter one (like סקילה, he will receive option, which is stricter). The ממרא there asks that this ruling is obvious איתגורי איתגורי איתגורי?! How can we give him the more lenient punishment if he is liable for the stricter one. The fact that he transgressed another sin does not exempt him from receiving the stricter punishment.

³ Indeed מלקות may be stricter; however if we give the חובל מלקות and exempt him from paying the injured party for his loss, the מלקות will not be compensated; he gets no reward from the מלקות which the הובל receives. Therefore in order to compensate the תורה חובל, the תורה חובל must pay even though it may be the more lenient punishment.

The גמרא was not sure whether ממונא לקולא סי ממונא לחומרא, and according to either assumption the question was whether משלם אלוקה. However if ממונא שאץ is there even a question; why should he receive the more lenient מלקות instead of the stricter ממון, especially so since the אל ממונא of the התורה חסה על ממונא 5 !

-

 $^{^4}$ The גמרא initially assumed ממונא לחומרא. Only later does it state ואי ממונא לקולא.

 $^{^{5}}$ See שיטה מקובצת and בית יעקב.